

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In de lezingen van vandaag ging het vooral om de liefde.
Een van de mooiste begrippen uit ons geloof.

De liefde.

En de apostel Johannes zegt zelfs:

'God is liefde.'

En misschien is dat ook wel de basis van ons geloof.

'God is liefde.'

Toch is liefde ook een enorm ruim begrip,
waar je soms ook alle kanten mee op kan.

Als ik u zeg dat ik heel veel van klassieke muziek houd,
ja, dan zult u dat zeker begrijpen.

Maar als ik u zou zeggen dat ik heel veel
van sterke drank hou,

en u ziet mij al een beetje op mijn benen waggelen,
dan zult u toch wel even met uw ogen knippen.

Houden van?

En als een directeur 's avonds van zijn werk thuis komt
en dan tegen zijn vrouw zegt:

'Oh, ik heb vandaag zo heerlijk gewerkt
en ik hou ook zo veel van mijn secretaresse,'

ja, dan zal zijn vrouw toch ook wel even denken:

Houden van?

Of heb je gewoon waardering voor je secretaresse,
omdat ze je zoveel werk uit handen neemt?

Daarom zegt Jezus in het evangelie van vandaag:

'Als gij mijn geboden onderhoudt
zult gij in mijn liefde blijven.'

Liefde kent dus blijkbaar ook wel zijn grenzen, zijn geboden.

Ik wil met u vandaag eens over drie soorten liefde nadenken.

De eerste is: de onvoorwaardelijke liefde.

Als het goed is hebben wij die onvoorwaardelijk liefde
al in ons leven ervaren
als kinderen van onze ouders.
Want ouders hebben op een of andere manier
hun kinderen onvoorwaardelijk lief.
Dat is die zogenaamde bloedband.
Een biologisch band tussen ouders en kinderen.

Jezus zegt in het evangelie van vandaag:
'Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze,
dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden.
Vandaag is het moederdag.
Ieder van ons heeft een moeder gehad.
Een moeder die je negen maanden lang
in haar schoot heeft gedragen!
Dat is nogal wat!
Een moeder die de bevalling van jou heeft moeten doorstaan.
Die je gevoed en opgevoed heeft en ga zo maar door.
Is dat niet bijna dat zij haar leven heeft gegeven?
Het is voor mij een voorbeeld van die onvoorwaardelijke liefde.

In het Grieks is dat zo mooi:
agapè liefde.
Onvoorwaardelijke liefde.
Misschien nog een leuk voorbeeldje daarvan.
In bepaalde geloofskringen kennen ze een agapè maaltijd.
Dat wil zeggen:
er staan allemaal lekkere dingen op tafel.
Je mag nemen wat je wilt.
Alleen, je mag het dan niet zelf op eten,
maar je moet het aan een ander geven.
En zo zal iedereen toch iets krijgen.
Maar het leert je wel om niet alleen maar
aan jezelf te denken.
Een mooie oefening voor die onvoorwaardelijke liefde.

De tweede vorm van liefde zou ik
de vergevende liefde willen noemen.

In de Bijbel heet dat ook wel: genade.
De bereidheid om te vergeven.
De vergevende liefde.
Het bekendste voorbeeld daarvan is wel
het verhaal van de verloren zoon.

Allereerst zie je daar de onvoorwaardelijke liefde
van de vader voor zijn zoon.
Maar tegelijk zie je ook dat de zoon
die liefde naast zich neerlegt.
Dat kan dus helaas ook.
Maar de onvoorwaardelijke liefde van de vader
is niet stoppen.
Oké, hij moet zijn zoon los laten, laten gaan.
Maar tegelijk staat hij al op de uitkijk:
wanneer zal hij terugkomen?
En als de zoon dan terugkomt,
met in zijn hoofd de gedachte:
hoe kon ik zo stom zijn om mijn vadershuis te verlaten,
ben ik het nog wel waard om terug te mogen komen,
dan zien we hoe die onvoorwaardelijke liefde van de vader
vergevende liefde wordt.
De vader slaat zijn armen om zijn zoon heen
en de vader zegt dan zo treffend:
'Mijn zoon was dood en is weer levend geworden,
verloren en gevonden'
Dat is de vergevende liefde.

En tot slot: de bescheiden liefde.
De dienende liefde.
Het mooiste voorbeeld daarvan vind ik,
dat Jezus de voeten wast van zijn leerlingen.
Witte Donderdag.
Jezus, de rabbi, de leraar,
wast de voeten van zijn leerlingen.
Jezus is gekomen om te dienen,
en niet om gediend te worden
en zeker niet om te heersen.

Ook dat is een vorm van liefde.
Dienen, en niet jezelf verheffen.
Daar is een mooie uitdrukking voor in het Nederlands:
Je 'dikke ik'.
Oh, wat willen we graag indruk maken op anderen.
We willen indruk maken met
hoeveel vrienden we wel hebben,
hoe interessant onze vakanties wel zijn,
hoe intelligent we wel zijn et cetera.
En we doen er alles aan
om maar zo goed mogelijk bij anderen bekend te staan.
En we zijn zo bang dat anderen
slecht over ons zouden spreken.
Het hoort allemaal bij ons 'dikke ik'.
Maar Jezus leert ons om bescheiden te zijn.
Dienende liefde.

En weet u wat het mooie is?
Die echte liefde geeft vreugde in het hart.
Of zoals Jezus het zegt:
'Dit zeg Ik u
opdat mijn vreugde in u moge zijn
en uw vreugde volkomen moge worden.
Amen.